

Nacional

Quarantena de 10 dies, però més restriccions

La Generalitat planteja reduir les reunions socials a un màxim de sis persones

El judici pels atemptats del 17-A s'inicia el 10 de novembre

Els tres acusats que són vius s'enfronten a peticions del fiscal d'entre 8 i 41 anys

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Semblances i diferències de les dues causes penals contra el president Quim Torra

PUNTS EN COMÚ

● **L'objecte**

La pancarta amb el lema 'Llibertat presos polítics i exiliats' penjada al balcó de la Generalitat (en la primera causa, van posar-ne fins a tres de diferents: la segona, amb un llaç blanc; la tercera, sobre la llibertat d'opinió i expressió).

● **El jutge instructor**

El magistrat del TSJC Carlos Ramos.

● **L'investigat**

President Quim Torra.

● **L'argument de la defensa**

Actuació sota l'empara de la llibertat d'expressió.

● **El delicte**

Desobediència, castigat amb inhabilitació per exercir càrrec públic.

Segon embat a

'DÉJÀ-VU' El president declara avui al TSJC per una causa de desobediència similar a la que d'aquí a pocs dies en podria suposar la inhabilitació **XOC** Les converses per respondre-hi aparquen ara la data electoral i se centren en com afrontar la provisionalitat

Òscar Palau
BARCELONA

El president Quim Torra tornarà aquest matí al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Després de celebrar-se aquí al novembre un primer judici contra ell per haver desobeït l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) de retirar la pancarta que reclamava la llibertat dels presos polítics i exiliats abans de les eleccions espanyoles de l'abril del 2019, avui declara a la sala civil i penal del TSJC com a investigat en una segona causa amb idèntica imputació per fets molt similars en les setmanes prèvies a la repetició d'aquells comicis, la tardor passada. La declaració, que s'havia de fer el 29 de juliol, llavors es va ajornar

a petició de Torra per qüestions d'agenda. El president acudirà a la seu judicial acompanyat per una nodrida representació del govern, el Parlament i tots els partits independentistes, a més dels responsables de l'ANC i Òmnium. I ho farà tot just quan està pendent que el Suprem ratifiqui en qualsevol moment la sentència inculpatòria d'aquell primer judici, que l'inhabilitaria per continuar en el càrrec i que, per cert, de passada faria que aquesta segona causa hagués de deixar el TSJC per passar a un jutjat d'instrucció ordinari de Barcelona, en perdre Torra la categoria d'aforat.

És clar que la unitat en el suport al president davant la nova escomesa judicial que avui exhibiran

El govern avisa que una inhabilitació "no ajuda" a reprendre el diàleg

Si la taula de diàleg entre els governs català i espanyol és viva, podria veure's perjudicada per una inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, per part del Suprem. La consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va alertar ahir que apartar el cap

de govern "no ajuda" ni "facilita" el diàleg. Ara per ara, la Generalitat està pendent de rebre una proposta d'ordre del dia de La Moncloa per a una nova reunió, que inclogui –per escrit– que es parlarà de l'autodeterminació i de l'amnistia. Si el govern espa-

nyol hi vol incloure un punt que parli de reformar el delicte de sedició, encara que no sigui el que defensa el govern, no ho vetaran. El que no acceptaran és que la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, decideixi qui pot acudir a la reunió per part catala-

na. Budó no va aclarir, però, si després d'una inhabilitació pretendran que Torra hi continuï anant –la delegació catalana no la formen només membres del govern–. En qualsevol cas, la pròxima trobada estava prevista sense els presidents. ■ EMILI BELLA

tots els partits grinyola a l'hora de consensuar una resposta a la probable inhabilitació amb què es poden trobar d'aquí a pocs dies. Si més no, així va tornar a quedar palès ahir al Parlament, on JxCat, ERC i la CUP van confirmar que tenen converses des de fa dies, que continuaran, però no va semblar que asso-

leixin avenços significati-
us. ERC insisteix a reclamar que s'escurci al màxim el període de provisionalitat del govern, en concret a 54 dies, termini legal entre la convocatòria i la celebració d'eleccions. Això implicaria que el decret el signés el mateix Torra abans de ser inhabilitat, però si una cosa ja ha comunicat que no farà en cap cas és això, convocar ell

eleccions. Un fet que, per molt que es queixi ERC, situa les coses en l'escenari que no vol: anar a un mínim de 124 dies de provisionalitat, segons la llei de la presidència, que a JxCat no li faria res fins i tot que fossin més. El seu líder parlamentari, Albert Batet, remarcava ahir la "solidesa" que atorga al govern que en el debat de política

general la setmana passada s'aprovessin totes les propostes de resolució conjuntes presentades pels socis i es tombessin en canvi les tres de l'oposició (que ERC no va votar tan sols per "no fer-li el joc") que exigien eleccions immediates. JxCat creu que, tot i que després no hi hagi un president que per exemple pugui canviar con-

L'APUNT Converses

Òscar Palau

Tret de sorpresa gegant, el Suprem ratificarà la inhabilitació del president Torra. El problema és que pot trigar hores, dies, setmanes o fins i tot mesos, i que després quedarà per definir com i quan es fa efectiva. Massa variables perquè els partits independentistes, que cada dia es miren més de reüll i miren menys pel país, puguin pactar ara una resposta unitària. Torra no convocarà

eleccions, i això du a almenys quatre mesos de provisionalitat. A partir d'aquí, la bona notícia és que estan abocats a un acord per seguir, perquè l'endemà és tan complex que ningú podrà prendre sol totes les decisions que voldria. Per ara fan la viu-viu per guanyar un temps que no tenen. Potser mouran fitxa quan es desencadeni tot i no tinguin més remei. Toca esperar.

DIFERÈNCIES

EL PUNT AVUI

● L'òrgan impulsor

1a causa (PA 1/2019)

Junta Electoral Central (JEC), a petició de Ciutadans (li ordena treure la pancarta els dies 11, 18 i 21 de març del 2019, deducció de testimoni a la fiscalia).

2a causa (DP 2/2020)

La secció 5a de la sala contenciosa administrativa del TSJC la deriva a la sala civil i penal del TSJC per no haver complert la mesura cautelar de retirar la pancarta. Ordena als Mossos retirar-la el 27-9-19. Representants de la societat civil hi posen una altra pancarta: "Llibertat d'opinió i expressió art. 19", que encara hi és.

● El denunciador

Querrela de la fiscalia

1a causa.

El 27 de març del 2019.

Impuls Ciutadà

2a causa.

19 de setembre del 2019.

● El fons del debat

1a causa

Complir el principi de neutralitat ideològica (art. 16 CE) en períodes electorals (eleccions espanyoles el 28 d'abril del 2019).

2a causa

Complir el principi de la neutralitat de manera permanent.

● El resultat

1a causa (19 de des. del 2019).

Condemna per desobediència a un mes i mig d'inhabilitació a càrrec públic i multa de 30.000 euros pel TSJC. No ferma (pendent recurs del Suprem).

La JEC (3 de gener del 2020)

Multa de 3.000 euros i aplica a Torra la suspensió com a diputat al Parlament. (recurs de Torra al contenciós del Suprem. El fiscal hi està d'acord. La secció 4a del TS encara ho té pendent de resoldre).

2a causa. Instrucció.

Declaració com a investigat (avui) pendent de resoldre si va a judici.

Torra

sellera, o que el govern no pugui aprovar projectes de llei, aquest té prou fortaleza i full de ruta per treballar els mesos que calgui, ja que els grups poden guanyar rellevància en aquest interval amb iniciatives al Parlament allà on no pugui arribar l'executiu en funcions. Tot plegat, amb els objectius implícits de JxCat de consumir el xoc amb la justícia i guanyar el màxim de temps, primer per posar-ne en evidència les conseqüències a ulls de futurs tribunals europeus, però també per acabar de reorganitzar el partit i triar i promocionar un candidat a la cita electoral.

El tercer grup en discòrdia, la CUP, ahir ja relativitzava la importància de fixar una data electoral que Torra no fixarà, sinó que parlava de la "lògica de l'acord" per blindar el que passi en el mentrestant. I en això se centren les con-

verses ara: a resoldre com ha de procedir tothom a partir que la inhabilitació sigui efectiva. Els cupaires, així, reclamen mobilitzacions populars massives, més enllà fins i tot de les que convoquin les grans entitats amb les quals també es parla aquests dies, i exigeixen garanties que els Mossos no les reprimiran. Així mateix, reclamen consens per garantir polítiques socials en aquest temps, i assegurar les alternatives legals que tindrà un govern en funcions per fer-ne.

Batet, pel seu cantó, continuava instal·lat ahir en el discurs que "no s'ha de posar la bena abans de la ferida" ni "donar per fet" que ratificaran la inhabilitació, i demanava "discreció" perquè les converses puguin fructificar, sense fer-ne un "debat públic i mediàtic". És clar que, en parlar d'escenaris després de la inhabilitació, com ara passos a

Les frases

"L'important no és la data electoral, hem de pactar el què, el quan i el com afrontem els pròxims mesos"

Albert Batet
PRESIDENT DEL GRUP DE JXCAT

"Tan important o més que una data és veure quines polítiques socials i mobilitzacions hi ha"

Vidal Aragonès
DIPUTAT DE LA CUP

fer o calendaris, tirava pilotes fora ("caldrà veure informes jurídics", repetia), si bé hi afegia un matís: "Esperem que cap independentista s'aprofiti de la repressió." Ho deia, per exemple, en ser preguntat per si debaten quin rol tindrà el vicepresident, Pere Aragonès, i si haurà de protagonitzar les sessions de control al Parlament. "La sessió de control al govern hi podrà seguir sent", aclaria Batet. Al govern, no al president.

"Batet no ha de tenir fred de peus, ningú s'ha d'espantar perquè assumim el rol que ens pertoca, estem disposats a pactar-lo", contestava al mateix fa-

"D'eleccions n'hi haurà, el Suprem posarà en marxa el rellotge. Podem triar si en 54 dies o 5 mesos"

Sergi Sabrià
PRESIDENT DEL GRUP REPUBLICÀ

"Si hi ha inhabilitació, hi ha d'haver un candidat alternatiu perquè Catalunya no quedi paralyzada"

Jorge Soler
DIPUTAT DE CIUTADANS

ristol, poc després, el líder d'ERC a la cambra, Sergi Sabrià. "Hem de trobar la manera de respondre a les peticions de l'oposició al Parlament, però el vicepresident continuarà fent de vicepresident", tranquil·litava. Sabrià, que s'estranya que "algú encara confii en el Suprem", insistia que el debat "no és si hi haurà o no eleccions, sinó quant de temps es vol allargar la provisionalitat", i exigia que s'escurci al màxim. Això sí, també assumia implícitament que Torra no es mourà, i indicava que estan treballant "per un acord global", i parlen d'aspectes postinhabilitació, com ara quin rol tindrà cadascú,

Cs vol que hi hagi un candidat

Cs, mentrestant, va deixar clar ahir que vol que, si es ratifica la inhabilitació de Torra, surti un candidat i se celebri un ple d'investidura, tot i que estigui condemnat al fracàs. "Hem de tenir un president alternatiu, demanem explorar totes les vies perquè Catalunya no quedi paralyzada", subratllava el diputat Jorge Soler, sense aclarir si el candidat el presentarien ells. El seu líder, Carlos Carrizosa, va trametre una carta divendres a tots els

grups de l'oposició, als quals va trucar dilluns, per proposar-los una reunió per "evitar" que Torra "paralitz" la política catalana i el Parlament "es tanqui". Els comuns, però, ja deien ahir que no hi pensen anar. "No participarem en els triplics de Cs per buscar política de blocs. No és el moment de fer experiments estranys, Carrizosa sap que no tindria prou vots", conclouia la seva líder, Jéssica Albiach.

com continuarà el govern o com es distribueixen les funcions delegables del president.

L'altre gran paquet que entra en les converses és com hi respondrà el Parlament. Els republicans tenen clar que màxim al cap de deu dies de la inhabilitació oficial hi ha d'haver un ple d'investidura, però també que si cap candidat té prou suports per anar-hi, com així serà perquè els independentistes estan d'acord a no presentar ningú, el president Roger Torrent no cal que el convoqui pot activar a l'instant el compte enrere de dos mesos que desemboca automàticament en eleccions

amb un "acte equivalent", segons la interpretació que fan d'un informe dels lletrats del 2018. En canvi, JxCat no té tan clar que Torrent ho pugui fer sense més ni més, ni que el termini de deu dies no es pugui estirar, vist el precedent previ a la investidura de Torra, quan el rellotge va trigar mesos a posar-se en marxa. "Els serveis jurídics hauran d'analitzar com es materialitza això, esperem que cap independentista s'aprofiti de la repressió", reiterava Batet al respecte. Els grups continuen parlant, però cadascú juga les seves cartes, i ara no s'inclou cap acord en un horitzó immediat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mas equipara ERC amb els seus postulats del passat

■ El 129è president de la Generalitat acceptaria reformar el delictes de sedició per permetre que els presos polítics surtin al carrer ■ Rebutja que la declaració d'independència fos confrontació intel·ligent

E. Bella
BARCELONA

“A vegades penso que ERC defensa el que jo defensava anys enrere.” La frase la firma el president Artur Mas, que va equiparar ahir l'aposta dels republicans per un referèndum pactat amb els seus postulats del passat. Actualment la seva proposta passa per celebrar un referèndum amb dues preguntes: una sobre l'autogovern i una altra sobre la independència; una fórmula que implica “la renúncia de les dues parts”. El 129è president de la Generalitat, que es manté en l'antimilitarista Partit Demòcrata com a militant de base, va abonar, doncs, la tesi que ERC és la nova Convergència.

En qualsevol cas, el predecessor de Carles Puigdemont –a qui no ha volgut seguir a Junts per Catalunya– va assegurar, en una entrevista a la SER, que la reforma del delictes de sedició que planteja La Mon-

Artur Mas, la setmana passada, trencant el silenci ■ JUANMA RAMOS

cloa és una manera que els presos polítics surtin de la presó, malgrat que no serveix per fer justícia, i va donar per fet que la via d'una llei d'amnistia no és possible ara per ara: “Si

[reformar la sedició] és l'única via possible en aquest moment, millor això que res.” Es dona la circumstància que JxCat aposta directament per eliminar el delictes de sedi-

ció, en lloc de reformar l'article que hi fa referència al Codi Penal.

Queda clar que Artur Mas no ha trencat el silenci –autoimposat durant les negociacions entre

JxCat i el PDeCAT per anar plegats a les eleccions– per tornar a callar. El president posa l'accent en el que el separa del nou partit de Puigdemont. En aquest sentit, va recordar que el procés participatiu del 9-N o el referèndum de l'1-O van ser “confrontació intel·ligent” amb l'Estat –el terme encunyat per Junts per descriure la seva estratègia a seguir–, però que, en canvi, no ho va ser, al seu parer, la posterior declaració unilateral d'independència.

D'altra banda, Mas va defensar la seva gestió posterior als tripartits, marcada per la crisi econòmica i les retallades: “No hi havia més remei.” “Em vaig convertir en l'ase dels cops. Tinc la consciència que vam fer el que podíem dins el marge que teníem”, va argumentar. També es va preguntar per què en sis anys de creixement econòmic no hi ha hagut temps per revertir les retallades. ■

Un mosso diu que l'oli a la Ronda el 8-N era d'una moto que va caure

Un agent dels Mossos d'Esquadra que va participar ahir com a testimoni en el judici contra els quatre acusats de tallar la ronda de Dalt en la vaga general del 8 de novembre del 2017, va indicar que l'oli que hi havia a la calçada podria ser d'una moto que havia caigut. La fiscalia, que demana entre tres i cinc anys de presó per uns delictes contra la seguretat viària i desordres públics, sosté que hi havia una taca d'oli de dos per tres metres i que s'hauria escampat intencionadament. Els agents de la policia van trobar un bidó i una escombra que s'hauria pogut utilitzar per a aquesta finalitat. Però el mosso citat va declarar que la taca d'oli era de la mida de la seva gorra i que estava sota la moto que havia caigut abans d'escampar-se pel pas de la gent, desmuntant així la tesi de la fiscalia.

“Si vostè té en compte l'escampament, la taca podria arribar als dos metres, però era una taca d'oli que a mi em va semblar que era de la mateixa moto”, va explicar l'agent dels Mossos a la fiscal. A més, hi va afegir que es va escampar “per les petjades i les rodes del pas dels vehicles”, però va negar que hi hagués cap taca d'oli que pogués haver estat escampada amb cap escombra. ■ ACN

OPINIÓ

Pere Regull Ribà

Partit Demòcrata. Alcalde de Vilafranca del Penedès

PDeCAT, l'instrument per centrar el país

Aquests dies el president Puigdemont i altres associats han deixat el PDeCAT per crear un nou partit. Uns altres, molts, no han seguit aquest camí. D'entrada, ens hem de preguntar si convé dissoldre el PDeCAT per crear un partit que pretén acollir tots els independentistes. La teoria és bona, però cap partit independentista s'ha dissolt en el nou partit de Puigdemont, deixant la seva ideologia per després de la independència.

Tot i així, val la pena fer aquest nou partit més ampli incorporant col·lectius d'esquerres com els que representen Jordi Sánchez i Toni Morral?

És bo ampliar el ventall ideològic, però hi ha límits. En els dar-

ters anys hem constatat les diferències dins de JxCat. Al PDeCAT no ens han agradat les polítiques permissives amb els ocupes, les pujades d'impostos, el poc suport a l'harmonització entre escola pública i la concertada, la pretensió de “papers per a tothom”, etc.

Penso que la dissolució del PDeCAT dins d'un nou partit sota les directrius de gent de l'esquerra, com el nou secretari general, Jordi Sánchez, suposaria, a curt termini, importants tensions internes. Les seves declaracions van ser molt clares dient que no vol saber res de l'herència de Convergència. En els molts anys de govern convergent es van fer coses bé i malament. Però és cert que totes les estructures de país

que tenim, TV3 i Catalunya Ràdio, el model sanitari, l'escola catalana i la immersió lingüística, els Mossos d'Esquadra, etc., van ser assolides per governs convergents.

Estem orgullosos d'on venim, assumint encerts i errors, i ens és molt difícil dissoldre'ns en un partit en què el seu secretari general no vol saber res de nosaltres. Tan estrany és això?

A això s'hi sumen les discrepàncies en les pujades de to, la simplificació dels missatges i la radicalitat en les formes, que no van amb el nostre ADN i difícilment afavoreixen els acords. Mai deixarem d'asseure'ns a negociar amb Madrid o amb qui sigui.

Per acabar, afegiré que l'im-

portant no són els partits sinó l'espai que defensen. I el nostre encara és ben viu.

Un espai central, que creu en la llibertat del nostre país i en la lluita per aconseguir-la, però que això ha d'anar acompanyat de bon govern i bona gestió, que creu en l'ordre, en un model tributari just i progressiu, i que no permeti que se saltin impunement les normes (defraudadors fiscals, ocupes...).

Un espai que vol que es reguli la immigració però que no n'atrengui més de la necessària.

Un espai que vol que es legisli perquè hi hagi oferta d'habitatge però sense perjudicar propietaris de segones residències que les han comprat amb els seus estal-

vis per jubilar-s'hi, deixar-les als fills o fer-ne el que vulguin.

Un espai que vol que es defensi l'escola pública i també la concertada, que garanteix la sostenibilitat del sistema i la llibertat d'elecció.

Un espai que creu en la valoració de l'esforç i no en els subsidis purs a canvi de res... desincentivant una part de la població de buscar feina. I aquest espai creu que s'ha de tornar a fer una política que busqui la cohesió social i la reactivació del país... que s'ha de centrar el país en tots els aspectes. I per defensar aquest espai va néixer el Partit Demòcrata (PDeCAT), i amb ell seguim i seguirem lluitant per la plenitud nacional i la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, però defensant el model de país en què creiem, defensant la nostra gent i la nostra economia. Com ho hem fet sempre.